

A **HÁZANÉZŐ** költőinek versei
A korábbi FIRTOS Művelődési Egyesület folyóirata

ÉNEK A KÜKÜLLŐHÖZ

*Kasó Tibor és Tóth Sándor Péter
megzenésítésében*

Kasó Tibor

Tóth Sándor Péter

A Magyar nyelv szobra -
térkompozíciós
emlékmű
Korondon

A borítón
Parajd látképe
léggömbből a
Kis-Küküllő
völgyével

Ének a Küküllőhöz

A HAZANÉZŐ költőinek versei

Kasó Tibor és Tóth Sándor Péter* megzenésítésében

1. Ambrus Lajos: *Pásztori ének* – 2:12
2. Molnos Zoltán: *Tavaszdodik* * – 1:31
3. Áprily Lajos: *Ének a Küküllőhöz* – 5:27
4. Molnos Ferenc: *Vasárnap* – 2:06
5. Bölöni Domokos: *Hamis dalocska* – 2:18
6. Czegő Zoltán: *Valami az utókornak* – 2:21
7. Kercsó Attila: *Az ősz nyugalma* * – 3:32
8. Burján Gál Enikő: *Nagy ez az utazás?* – 3:44
9. Korondi Kovács András: *Maradj hát!* – 1:50
10. Láng Eszter: *Esti vers* – 2:11
11. Király Zoltán: *Nocturne* – 2:45
12. Molnos Lajos: *Félszeg vallomás* * – 3:23
13. Bajna György: *Valami könnyű* – 1:25
14. Király László: *Ringató* – 2:06
15. Ráduly János: *Valaki asszonyt* – 2:23
16. Páll Lajos: *Az anyám tánca* – 2:58
17. P. Buzogány Árpád: *Esetleg fű, esetleg fa* * – 2:31
18. Majla Sándor: *Napjaim* – 2:38
19. Gál Éva Emese: *Ének* – 3:10
20. Burján Emil: *Az én zeném...* – 2:48
21. Tamási Miklós: *Tavaszcvaró* – 2:17
22. Király Farkas: *Levél Dúnán t-Salainn-ba* * – 2:31
23. Deák-Sárosi László: *Himnusz, haza* – 4:40

Összidő: 62' 58"

Ambrus Lajos:
Pásztori ének

Itt megpihenhet vágyaink raja,
pirul az út elnyúlva és vetkőzik,
por hintázik boldogan az ágon,
de alatt mérges az őszi kikerics.

Ne szőj mesét meddő villámokról,
utánad felsír a fénnel vert patak,
olcsó zászló a búza, ha léha:
nem haragot vetsz, mégis vihart aratsz.

Nézik a tollat forgató kezedet,
a tavasz elment, emlék a nyár,
okos léptekkel tél jön, és ölel:
o, pásztori Múzsza, vigyázz reánk.

Molnos Zoltán:
Tavaszdodik

Mint szű fakéreg alatt
Úgy falta tetőkről
a langyos levegő,
a fáradt havat.

Csiga csápként nyújtózkodik
Előzékeny hővirág.
Fényre dugja az orrát
Gondolkodik mit tegyen

ne legyen már fesztelen
táruljon ki fehérén, meztelen
óvatosan csendesen
döntését fontolja rendesen.

Áprily Lajos:
Ének a Küküllőhöz

Újra hallgatlak, gyönyörű Küküllő,
gyermekéveim suhogó zenéje.
Meg ne lásd árnyékom, a bús kísérőt:
ötvenöt évem.

Láss heves lázban lobogó gyerekek,
telhetetlen kedvű kalandozónak,
mint mikor zsengén remegett a habban
kisfiu-képem.

Szűz mezőid hús magasába hangod
hívta lábam s vad zuhogók csodái,
ingolát lestem s hab alá merülő
vízirigókat.

Hányszor elcsalt gondba merült anyámtól
sok sűgód s lengéd csodaszép lakója:
pettyezett pisztráng, halaid remekje,
vív leopárdja.

Tenger árnját túlsuhogó morajjal
városokból vissza, vízem, te hívtál,
zsibbadó lelkembe te záporoztad:
fuss Budapesttől.

Múltba bámul s könnyre fakad barátom,
illanó volt, mint a hab, ifjuságunk,
s részegítő, mint gyökeres martodnak
angalitája.

Engem ígéz, mint fiatal szerelmem,
lűktető sok kebled emelkedése,
s úgy sűgom, hogy billegető se hallja:
Drága Küküllóm...

Halkul itt a háboru szörnyű gondja.
Víziváram véd a beteg világtól,
két erős karral fogod átölelve
jó kicsi kunyhóm.

Aki megbántott, idejőjjön, áldom,
s békeszóval várom az érkezését,
Krisztus int a murvaszagú mezőkről
s szőke, szelíd nyáj.

Isten is jobban szeret itt. A hangja
dobbán olykor egyet a mély vizekben.
Azt dobbantja, szebb nekem itt az élet
s szebb a halál is.

Molnos Ferenc:
Vasárnap

Felkelsz, és akkor még nem is enni,
friss hóban hajnalban hegyre menni,
nem szólni róla senki másnak,
gubancos kutyát vinni el társnak.
Baktatni hegyen-völgyön átal,
bajszodon jéggel, zúzmarával;
szemed a fátyolos fénybe kapdos.
– Vajon ez a nap mit visz s mit hoz? –
Erdő mélyén őzekre várni,
hegytetőn hosszan szál faként állni,
patak hangjára lesni a jégen,
reggeli pirra a derengő égen.
Ide fenn olyan fenséges minden:
nyugalmad mi zavarná, nincsen.
Ág se reccsen, a csend se csobban,
tűzed kihuny, lángod nem lobban,
vágjad nem éget, nem mar a kétely,
nem kezd ki belülről álnok métely.
Előtted nem áll oltár, sem fétis,
Isten keze megérint mégis,
s a magához ölelő táj máris
egy hóval borított katedrális.

Bölöni Domokos:
Hamis dalocska

Híres város Fenyőkút,
ott kárál a fenyőtyúk.
Mit kárál a fenyőtyúk?
Nem is város Fenyőkút!

De van ott egy látómező,
annak neve: Hazanező!
Aki onnan letekin,
feledi a bajt, a kint,

nem bánatol, nem borong:
a völgyben várja Korond!
Felkötí a gatyáját,
s megkeresi babáját!

Refrén:
Nem jó félre hallani,
jobb ezt a dalt dallani!

Szebb ezt a dalt dallani,
mintsem félre hallani!
(S megint előlről!)

Czegő Zoltán:
Valami az utókornak

Kóbor kutya birtokába vett egy
frissen öntött járdát, mert arra járt.
És mint aki dolgát jól végezte –
benne hagyta két sornyi lábnyomát.

És hogy megőrkítette végre
tappancsai remek negatívját,
úgy érezte, hogy szíves angyalok
délebédre, húsos csontra hívják.

Hangszerbolt előtt, járdán a kotta.
Tömíteni ott ugyan ki merne?!
Egy másik kutya arra jártában
némán az egészset levizelte.

Kis fiúcska később úgy gondolta,
az a kotta ott már mindenkié.
Pálcával a nyomokon kiverte,
azt hogy: cé dé é ef gé á há cé.

Kercsó Attila:
Az ősz nyugalma

Üres padon a meditáció
Míg földre készül szállni a dió,
Poros levélen a hangya nyomok
Rekedt csókák az égi vándorok.

A tekintet is velünk vándorol
Simogatás a kopár dombokon,
Lomhán kocog mi futva érkezett,
Kopott olajkép, aranyos keret.

A vállakon pihegő nyugalom
Mint vadak nélkül elnémult vadon,
Míg cihelődő nessel búcsúzik
Langyos kövétől a zöldnyakú gyík.

Szellő cirógat észrevétlenül
komor sarkokban az árnyék kihül,
A fák alatt az avar szendereg
Lépked az ősz, mint tisztos nagy öreg.

Burján Gál Enikő:
Nagy ez az utazás?

Utazik a város,
utazik az Elmegy,
utazik a Marad.
Szívem lassan
szíved felé halad...
Az árnyék fénye

Még csak egy pillanat,
és a fekete fák csonttá merevednek,
mint egy elfelejtett színdarab
koszos díszletei...

Kis szénaszagot hord
egy eltévedt szél,
és értelmet ad a tájnak a hold,
ami mindig
rólad beszél.

Korondi Kovács András:
Maradj hát!

Ág-ujjbegy az élet,
nesz is megmozdítja.
Jó most is tevéled,
bomlik bü lakatja.

Ág-ujjbegy életem
mosolyodtól feslik.
Maradj hát énevem
délután, sőt estig.

Láng Eszter:

Esti vers

Kívánj nekem szép, piros álmot,
Gömbölyűt, formásat, puhát,
Nyáréjszakának finom selymét
Magamra öltöm mint ruhát

Mézillatú csend ringat lassan
És semmi nesz a lombok is
A susogásnak véget vetnek
És elnyugosznak hajnalig

Elnyugszom én is, pasztell álom
Pillangószárnyon érkezik
Tudom, te küldted ezt az álmot
S itt leszel velem reggelig

Király Zoltán:

Nocturne

Baktass csendben a rendben
figyeld a könnyű árnyékokat
ne lásd meg a visszefeledő vizet
ne halld meg énekét.

Menj, botorkálj az éjszakában
a kígyók szíve most hideg
az álom révésze útra készen
mocsáron átkelni egyszer lehet.

Isten veled Nagy Éjszaka
nem sodorsz többé magaddal
utam a fény felé veszem
hol éltem veszélytelen.

Molnos Lajos:
Félszeg vallomás

Kérges földem, kicsi földem
kapaszkodik szívem körül,
s mint a gyermek. boldog, örül,
hogyha egy-egy kicsi ággal,
kedveskedő mosolygással
néha belém kapaszkodhat –

Kicsi földem, szívós bokor,
csipeszkedem szíved körül,
s úgy örülök, mint a gyermek,
hogyha egy-egy pillanatra
elkaphatom kérges kezed,
figyelmező pillantásod,
szűkre szabott mosolygásod –

Kicsi földem, szuszogásod
melegít a bordák alatt,
hogyha netán orra buknék,
vagy tán el is kódorognék,
fel is tudjak mindig állni,
kökénybokor-kicsi-földem,
tudjak hozzád
bárhonnan visszatalálni!

Bajna György:
Valami könnyű

Valami könnyű áramlás
magával ragad elviszen
pipacs szirmok a domb alatt
pipacs szirmok a rút vizen

Hagyom magam elringatni
könnyű árammal hadd vigyen
pipacs szirmok az ajkamon:
legszebb szavaim égnek el.

Király László:
Ringató

a kertben medve almafák
almafák között meztelen
meztelenben lehető világ
világban ez meg ez terem

honnan jöttél se kérdezem
virágod fénye szembe vág
megtérek ezzel vagy ezen
ajándék szerelmes somfa ág

ingatag tested mint a hit
tóban napfény, abban ég
valami évszak sarjad itt
mozduló kezed zeng-e még

Ráduly János:
Valaki asszonyt

Valaki asszonyt, asszonyt mégis,
aki a véremet megértse,
akinek ölében a fiam
felkészülhet a szenvedésre,

valaki asszonyt, asszonyt végül,
dicsfény nélkülít, mégis szentet,
aki úgy néz majd a jövőbe,
mint aki látott fakeresztet.

Páll Lajos:
Az anyám tánca

Úgy forgott, hogy tengerszeme
tűzkigyót rajzolt köréje,
teste, mint a titkot őrző
lányé lenne, lágyan hajlott,
fékezve a szoknyaráncot,
forgott, mintha minden gondját
bokázással holtta rúgná,
s mintha csizmás lába alá
hullámverés tódult volna,
szállt, repült a füstös fényben
én édesem önfeledten.
Mintha lassan beborulna,
mintha sziromeső hullna,
úgy ült aztán szégyenkezve,
ő tudta, hogy mért szégyellte
klánétáktól égő arcát,
lobbot vető szoknyaráncát,
apám, mint az őszi hegyek,
tűnődve, ha mélybe néznek,
figyelte a zsvajon át,
nénjei, mint könnyű nyírek,
hogyan járják az anyám táncát.

P. Buzogány Árpád:
Esetleg fű, esetleg fa

Neved halk és szépen zengő,
mintha dalolnák angyalok.
Nap lennék érted, hatalmas,
ki minden este meghalok,

vagy víz, vígan folyó, tiszta,
esetleg nyáreső, langyos,
ami füveket megmosdat,
virágszirmot patakba mos,

meg rigó, hajnali füttyös,
erdőben kóbor madárszó,
esetleg fű, esetleg fa,
kertedben dúsán virágzó.

Szavadra szállnék a szélben,
nem lenne már maradásom,
szikrát nem szórsz felém, mégis
égek, mint ág a parázson.

Majla Sándor:

Napjaim

sz. f.-nek

néha – kedvem néha kellem – akad
mit ennem

de több a búm mint falatom

máskor bölcsőn

kérek kölcsön

van mecénásom

s bőhöm örömöm

ha tartozásom

megadhatom

ha írnék is néha ím

több a finánc

asszonánc

mint a tiszta rím

mint fogolynak

egybefolynak

éjszakáim s a nappalok

de ha behemót bú nyom

szemem sebtén behunyom

s hallom - mily drága

langy dalok –

valahol fenn velem énekelnek

s táncot lejtenek az angyalok.

Gál Éva Emese

Ének

A földre hullt és összetört az ének,
ami lekottázta a messzeséget,
a világ némává zsugorodott,
de a hatalmát kikiáltó csendben
és mégis dallamokra emlékeztem,
melyek átölelik a távlatot,

utat köveznek egymáshoz a lélek
fennsíkjain átsuhanó igéknek,
 hogy találkozzon ezer gondolat,
s ember emberért éltető vágy, érzés,
 hogy soha ne szűnjön meg a kísértés,
 melyben szellem és szerelem szabad!

Butján Emil:
Az én zeném...

az én zeném a néma dallam
hogy a teremtést visszahalljam
így rezdül-dobban meg a lélek
membránja melyen át beszélek
hogy sose koszorúzza bánat
aura ívű koponyámat

búcsúcsókomba zártalak
mint alkony-fény az aranyat
aranyként őrzöm azt a fényt
mely akkor kettőnkben zenélt
és visszhangozzuk a magányt
noha megint megosztanánk

kora tavasz - kora nyár
odúkereső madár
mintha alkony - mintha ősz
árnyékukkal összenősz
csutakerdőm fekete
kődruhas kísértete
leng sehol sincs szobraim
megásatlan hantjain

Tamási Miklós:
Tavaszcím

Minden képből Korond néz ki:
lehetetlent kell túlélni!
– így feddi, aki maradott,
a menekülő patakot.
Sápadt színek árulkodnak,
udvara kel fenn a holdnak,
ecsetére folyik a fény:
bánatban is csillan remény.

Jönnek Firtosról a felhők,
szétszaggatják a gyászkendőt
s mikor kinyílik a határ,
Páll Lajos majd holdfényt kaszál.

Király Farkas:

Levél Dún an t-Salainn-ba

Mikor eljön az ideje,
építek majd egy szép hajót.
Elegánsat és színeset,
erőset – hosszú útra jót.

Lesz rajta kormány- s más kerék,
vizeken s alattuk jár majd,
repülni fog, ha szép az ég,
de föld-utakra is felhajt.

Pazar lesz a berendezés:
játékok, könyvek, képek.
Fedélzetére szerelek egy
könnyedebb időgépet.

Elkérem apám távcsövét,
a messze-messze látót.
Szemére varázsport vetek:
lássa, hogy merre járok.

Számtalan utamon gyártok
színes térképet, ezret.
Mindent felrajzolok, amit
bárki feledni kezdett.

Néhanapján horgonyt vetek
ismerős téridőkben.
Vannak sziklák s nagy diófák
miket meglelek könnyen...

Hozzálátok nemsokára:
álomra rakok álmot,
s megépítem a szép hajót,
a példátlan naszádot.

Deák-Sárosi László:

Himnusz, haza

Hogy írjam e himnuszt, haza,
Ha a nyelv oly kábult, laza,

Nem emlékszik az ízekre,
S széthullt a rag is ízekre?

Ha vezeti látót a vak
S bomlott szájából romlott szavak?

Kimondott szó: bevéselt jel.
Ártón, vétlen mit ejtett el

Ki használta ezt e nyelvet,
S átírt törvényt, szabályt, elvet?

Valóságon lebeg ekképp
Hamis beszéd, vers és jelkép.

Kopja sebe ha begyógyul,
Nyelv sebe is majd begyógyul.

Tisztítsuk meg mi beszéddel,
Valót, igazt most beszéld el!

Mint a téli nagy mesékben
Jel gyúljon a más szemében,

S mint családi estebédnél,
Nem ábrándból, de beszélnél.

Míg kovász és hevület kel,
Hallgatnánk is, amikor kell.

Szóba térnek meg az ízek,
Akár "ő"-zök, akár "í"-zek.

Tudjuk, kenyér lesz a kenyér,
Bor a bor, s a tenyér tenyér.

Nyelvben is jön újabb fogás,
Szentesíti szó- s kézfogás.

Mint dolgoznak szívek, vesék,
Úgy tisztulnak hírek, mesék.

Szól fiának apa és nagy-,
Mit megélt és örökül hagy.

Átadják a szót mint képet,
Valót, igazt, jót és szépet.

Viszályt, harcot és háborút,
Derűre nem csak a borút.

Szemhatárral földi végig,
S azon is túl: teremtésig

Nyom nélkül ne múljon semmi,
Isten hívjon, ne a Semmi!

"Benne lét"-ből "bennünk lét"-be
Vezessen a szív s az elme.

Ne feledjük lyukas zászlónk,
Vörös a bor, s nem a jelszónk.

Ne veszítsük, mit elvettek:
Kilencszázhuszt és egy ezret.

Tartsuk meg, mit magyar székelly
Megtoldott még ezer évvel.

Ne engedjünk negyvennyolcból,
Széchenyiből, se Kossuthból.

Petőfiből, Hajnóczyból,
Rákóczinak zászláiból.

Bethlen Gábor, Székely Mózes -
Tudták ők is, mi a móres.

Hunyadiak s Árpád vére,
Nem vált vízzé, harc végére.

Csabán innen, Atillán túl,
Ellenség már hiába dül.

Tüzet égből is fakasszon
Ősanyánk, a Boldogasszony!

Düböröghet folyók árja,
Tatár, török, kazár, árja,

Szavunk, nyelvünk megtisztulva
Nem hagy földet s lelket dúlva.

Üzenjek még itthon, haza?
Tudjuk, s éljük, mi a haza.

2016. szeptember 20.

A HAZANÉZŐ költőinek megzenésített versei:

Üzenet, másképp; *Hazanézős költők versei;* Megzenésítette és előadja Németh Viktor; szerk. Deák-Sárosi László és Németh Viktor; Kiadta a Firtos Művelődési Egylet, Korond, 2012.

Álomjáró; *Hazanézős költők versei a Nojata és barátai előadásában;* Szerk. Ambrus Lajos és Deák-Sárosi László; Kiadta az Üveghegy Kiadó, Százhalombatta, 2014.

Ének a Küküllőhöz; A Hazanéző költőinek versei Kasó Tibor és Tóth Sándor Péter megzenésítésében, Szerk.: Ambrus Lajos és Deák-Sárosi László; Kiadta az Üveghegy Kiadó, Százhalombatta, 2017.

Az ÜVEGHEGY KIADÓ további, megzenésített verseket tartalmazó kiadványai:

Miért írunk verset? Költői est négyesben könyv és CD, Adamik Tamás, Baka Györgyi, B. Tóth Klára, és Deák-Sárosi László versei Kasó Tibor megzenésítésében; Kiadta Budapest XV. kerületi Önkormányzat és az Üveghegy Kiadó, Budapest–Százhalombatta, 2013.

Keresztút – Deák-Sárosi László szonettkoszorúja Kasó Tibor megzenésítésében, Kiadta az Üveghegy Kiadó, Százhalombatta, 2015.

Irodalmi karácsony könyv és CD, Adamik Tamás, Baka Györgyi, B. Tóth Klára, Deák-Sárosi László és Kasó Tibor versei Kasó Tibor megzenésítésében; Kiadta az Üveghegy Kiadó, Százhalombatta, 2016.

Előkészületben:

Libás Matyi – Deák-Sárosi László elbeszélő költeménye Farkas Mihály Ambrus és Tóth István „Sztív” megzenésítésében és előadásában; Üveghegy Kiadó.

HAZANÉZŐ-est Budapesten, a Petőfi Irodalmi Múzeumban: 1998. V. 11. Bölöni Domokos, Páll Lajos, Majla Sándor, Rozmán Lajos, Ambrus Lajos, Deák-Sárosi László, Bertha Zoltán.

25 éves a HAZANÉZŐ: irodalmi est Budapesten, a Magyar Írószövetségben: 2014. X. 15.; Józsa Judit, Király László, Deák-Sárosi László, Tófalvi Zoltán, Molnos Lajos, Ambrus Lajos, Bertha Zoltán.

Kiadta az Üveghegy Kiadó: 2440 Százhalombatta, Csillag u. 10.; telefon: 06 70 258-3665; e-mail: uveghegykiado@gmail.com; www.uveghegykiado.hu

A kiadvány megjelenését a Nemzeti Kulturális Alap támogatta.

A CD hangfelvétele 2017-ben készült a Fervillsound és a Tnl reamp stúdiókban.

Hangmérnökök: Simon Juhász Sándor és Mazán Attila.

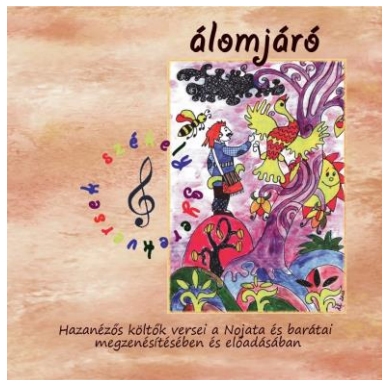
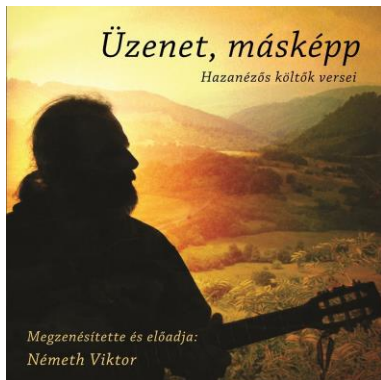
Az 1., 3–6., 8–11, 13–16, 18–21, 23. számú verseket megzenésítette, és gitárkísérettel előadja Kasó Tibor.

A 2., 7., 12., 17., 22. számú verseket megzenésítette Tóth Sándor Péter, előadja a Széldárda Együttes: Osváth Georgina (ének); Osváth Gábor (basszusgitár, gitár); Gusztin Rudolf (hegedű); Barabás Tibor (dob); Tóth Sándor Péter (mandolin, bendzsuki).

Szerkesztette: Ambrus Lajos és Deák-Sárosi László

© A szerzők, 2017

© Üveghegy Kiadó, 2017

ÉNEK A KÜKÜLLŐHÖZ

A HAZANÉZŐ költőinek versei **Kasó Tibor** és **Tóth Sándor Péter*** megzenésítésében

1. Ambrus Lajos: Pásztori ének – 2:12
2. Molnos Zoltán: Tavaszodik * – 1:31
3. Áprily Lajos: Ének a Küküllőhöz – 5:27
4. Molnos Ferenc: Vasárnap – 2:06
5. Bölöni Domokos: Hamis dalocska – 2:18
6. Czégő Zoltán: Valami az utókornak – 2:21
7. Kercsó Attila: Az ősz nyugalma * – 3:32
8. Burján Gál Enikő: Nagy ez az utazás? – 3:44
9. Korondi Kovács András: Maradj hát! – 1:50
10. Láng Eszter: Esti vers – 2:11
11. Király Zoltán: Nocturne – 2:45
12. Molnos Lajos: Félszeg vallomás * – 3:23
13. Bajna György: Valami könnyű – 1:25
14. Király László: Ringató – 2:06
15. Ráduly János: Valaki asszonyt – 2:23
16. Páll Lajos: Az anyám tánca – 2:58
17. P. Buzogány Árpád: Esetleg fű, esetleg fa * – 2:31
18. Majla Sándor: Napjaim – 2:38
19. Gál Éva Emese: Ének – 3:10
20. Burján Emil: Az én zeném... – 2:48
21. Tamási Miklós: Tavaszváró – 2:16
22. Király Farkas: Levél Dún an t-Salainn-ba * – 2:31
23. Deák-Sárosi László: Himnusz, haza – 4:40

Összidő:62:58

2000 Ft.

HAZANÉZŐ
A Nemzeti EGYEDI Művelődési Igazgatóságtól

ÜVEGHEGY
KIADÓ
2017

Zene:

Kasó Tibor (1., 3–6., 8–11, 13–16, 18–21, 23.)
Tóth Sándor Péter (2., 7., 12., 17., 22.)

Előadóják:

Kasó Tibor (1., 3–6., 8–11, 13–16, 18–21, 23.) – ének, gitár
Széliárdá Együttes (2., 7., 12., 17., 22.): Osváth Georgina (ének); Osváth Gábor (basszusgitár, gitár); Gusztin Rudolf (hegedű); Barabás Tibor (dob); Tóth Sándor Péter (mandolin, bendzsuki).

A CD hangfelvétele 2017-ben készült a **Fervillsound** és a **Tnl reamp** stúdiókban.
Hangmérnökök: **Simon Juhász Sándor** és **Mazán Attila**.

A kiadvány megjelenését a **Nemzeti Kulturális Alap** támogatta.

A kiadványt szerkesztette:
Ambrus Lajos
Deák-Sárosi László

nka

ISBN 978-615-5359-37-8

COMPACT
disc
DIGITAL AUDIO

BIEM-ARTISJUS
A hangfelvételt
a törvény védi.